

Ad spm. nr. S 1492

Fra erhvervsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Svend Erik Hovmand stillede spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 4580, lød således:

Til erhvervsministeren (2/2 01) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Hvorfor gælder den nordiske sprogkonvention ikke for offentlige udbud i Danmark, Finland, Norge og Sverige, således at offentlige myndigheder ikke kan afvise henvendelser om prækvalifikation eller tilbud, der er affattet på dansk, norsk eller svensk?«

Supplerende svar (19/3 01)

Erhvervsministeren (Ole Stavad):

Som jeg anførte i min foreløbige besvarelse af 12. februar 2001 hører den nordiske sprogkonvention under Justitsministeriets ressortområde.

Justitsministeriet har i den anledning oplyst følgende:

»Danmark ratificerede i henhold til kgl. resolution af 17. december 1986 den nordiske konvention af 17. juni 1981 om nordiske statsborgeres ret til at anvende deres eget sprog i et andet nordisk land. Konventionen trådte i kraft ved bekendtgørelse af 10. marts 1987.

De sprog, der er omfattet af konventionen, er dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk.

Det følger af artikel 2 i den nordiske sprogkonvention, at statsborgere i et andet nordisk land ved henvendelse til myndigheder og andre offentlige organer i almindelighed uden særlige omkostninger skal kunne anvende deres eget sprog. Efter bestemmelsen gælder dette foruden domstolene først og fremmest i forhold til offentlige myndigheder som social-, sundheds-, arbejdsmarkeds-, skatte-, politi- og skolemyndigheder.

I sager, der er til behandling ved domstolene og andre offentlige organer, skal myndighederne således så vidt muligt stille den fornødne tolkebistand til rådighed.

Den nordiske sprogkonventions regler vedrører alene sagsbehandling i forbindelse med udfærdigelsen af offentlige retsakter, men derimod

ikke indgåelse af kontraktforhold eller andre privatretlige dispositioner. En række former for kontakt med offentlige myndigheder er således ikke omfattet af konventionen. F.eks. falder henvendelse til myndigheder med serviceprægede funktioner udenfor, ligesom skoler og andre undervisningsinstitutioner falder udenfor, når det drejer sig om selve undervisningsvirksomheden.

Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at konventionen heller ikke omfatter den situation, hvor en offentlig myndighed, bl.a. i medfør af EU-direktiver, er forpligtet til at fremsætte en opgave (kontrakt) i offentligt udbud, f.eks. en bygge- og anlægskontrakt.«

Spm. nr. S 1913

Til skatteministeren (5/3 01) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Finder ministeren det rimeligt i forlængelse af den samlede autobranches og Håndværksrådets henvendelse af 21. februar 2001, at biler med mindre skader skrottes, fordi sikkerhedsudstyr udgør en stor del af bilens værdi?«

Begrundelse

Den samlede autobranche og Håndværksrådet henvendte sig den 21. februar 2001 til ministeren vedrørende bundgrænsen for reparationer. Autobranchen finder det ikke rimeligt, at reglerne for færdselsskader på biler ikke tager højde for, at det kan være meget dyrt at udskifte sikkerhedsudstyr i moderne biler. Således vil de nye regler om registreringsafgift på færdselsskadede biler reelt medføre, at biler med mindre skader på karrosseriet må skrottes.

Svar (14/3 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg skal henvise til mit svar til autobranchen, som stilet til Håndværksrådet er afsendt den 2. marts 2001.

Kopi af svaret vedlægges.